

Mødet genoptoges Kl. 7.

Martin Olsen: Jeg havde ikke tænkt at skulle taget Ordet ved denne Lejlighed, men mit Navn er blevet nævnt, og det er ikke just, fordi det at nævne mit Navn er at tage det forfængeligt, men det blev nævnt i en saadan Forbindelse, at man ligesom paaberaabte sig mig for den Fremstilling, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) gav af Arbejdsløshedslovens Tilblivelse. Det er i den Anledning, jeg tager Ordet, for at protestere saa stærkt, jeg kan, mod den Fremstilling, han gav af Resultatet af de Forhandlinger, der fandt Sted. Det ærede Medlem gav en historisk Oversigt over, hvad der var gaaet for sig. Herregud, det er der jo ingen, der bestrider. Hvordan Vejret har været i Gaar og i Forgaars, det ved vi saa godt, det kommer vi ikke op at skændes om. Det, det kommer an paa, er, hvorvidt der i den gældende Lov staar noget andet end det, der staar, og det vil det ærede Medlem jo give det Udseende af. Det ærede Medlem sagde bl. a.: Det har aldrig været Formaalet, at Fondens Penge kun skulde anvendes til Understøttelse, men derimod, at de ogsaa skulde anvendes til offentlige Arbejder. Ja, det er rigtigt til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad. Thi de Arbejder, der har gennemgaaet den Sigte, som Amtsudvalgene er, og som endelig af Ministeren bliver anerkendt som Nødhjælpsarbejder, som Loven tager det, disse Arbejder skulde udføres efter Arbejdsløshedsloven og understøttes af Arbejdsløshedsfonden, men ikke andre Arbejder. Det ærede Medlem brugte et Udtryk her, som for Resten kun er et Ekko — men derfor ikke mere tiltalende — fra det andet høje Ting. Han vilde gøre gældende, at Regeringen havde saboteret Loven. Det er jo rigtignok en stram en at skulle høre paa en saadan Forklaring, at den, der vil overholde Loven, saboterer den, medens den, der vil forvandle Loven, er aldeles uskyldig og ikke vil foretage sig noget som helst. Nej, det er det ærede Medlem, der vil sabotere Loven. Og jeg vil da gerne spørge: Vil det ærede Medlem være saa venlig, for at underbygge sin Fremstilling og sin Opfattelse, at anføre fra Forhandlinger, skriftlige eller trykte eller endda mundtlige, vidnefaste mundtlige Forhand-

linger, noget, der gaar ud paa, at Nødhjælpsarbejder skulde kunne udføres, naar de var af en Beskaffenhed som den, der er omtalt i Lovforslaget. Vil det ærede Medlem kunne skaffe Bevis for det, saa vil jeg begynde at overveje, om jeg skulde have glemt det. Men det kan jeg ikke have glemt. Jeg ved ogsaa godt, at det ærede Medlem ikke selv var saa forfærdelig glad for dette Af-snit af Loven, men jeg ved ganske bestemt, at der er ikke nogen anden Mening med Tilskuddet til Nødhjælpsarbejder end den, der anføres i Loven. Det ærede Medlem mindes jo godt Demonstrationen her paa Slotspladsen, som der neppe har været set Magen til i en saadan Anledning. Hvorfor fandt den Sted? Fordi Bestemmelsen om Nødhjælpsarbejder i sin første Oprindelse var et direkte Udslag af Kravet om Lønnedsættelser. Det blev ændret lidt i Loven af 1921, men ændret fuldstændig i Loven af 1924.

Saa var det ærede Medlem igen inde paa sin Fremstilling med dette troværdige Tonefald, der sagde saa meget som: her staar den upartiske Mand frem og giver et ganske objektivt Referat af, hvad der er foregaaet. Han udtalte, at Forslaget om de 15 pCt. var Socialdemokraternes. Ja, det kan man sige til en vis Grad, men hvorledes kom det frem? Det kom frem derved, at det ærede Medlem havde forlangt Nedsættelse med 25—20 pCt., og saa sagde vi 15. Gudbevares, saa kan man maaske sige, at det var Socialdemokraternes Forslag, men man bør dog, hvis man vil være fuldstændig korrekt, anføre, hvorledes det er fremkommet, nemlig som Modvægt mod et Forslag, der var værre.

Saaledes kunde man gaa det hele igennem. Det skal jeg nu ikke gøre, men kun sige, at naar det ærede Medlem i denne Forbindelse har paaberaabt sig mig, at jeg som Vidne skulde godtgøre Rigtigheden af den Fremstilling, han gav, og den Glæde, der var fra alle Sider over dette Forslag, saa kan det ærede Medlem ikke paaberaabe sig mig som Vidne her. Og hvis nogen vilde spørge mig, om da det ærede Medlem var Sandhedsvidne i den Henseende, saa tør jeg heller ikke hæfte derfor.

Det ærede Medlem var inde paa en Betragtning over de mange Penge, der ligger i Fonden. Det skal det ærede Medlem nu være lidt forsigtig med. Jeg har en skreven Status, af hvilken det fremgaar, at den 30. September 1924 jugerede man, at der fra Hjælpekasserne skulde blive udbetalt i alt 18 Millioner, hvoraf de skulde have godtgjort de to Trediedele.